

G. Winther: Det forekommer mig tværtimod, at de Ændringer, hvorom her kunde blive Tale, kunne blive temmelig gennemgribende, dersom Lovforslaget skal komme til at udøve nogen heldig Virkning. Det blev ogsaa af den ærede Minister forekastet den Mand her i Salen, der især har talt imod Lovforslaget, at han ikke havde vidst at give sine Ideer nogen Form. Det forekommer mig derfor, at man nu, som sædvanlig, bør ned sætte et Udvalg i en saa vigtig Sag som denne, og det er efter min Overbeviisning ikke engang vist, at den derfor vil være forkastet. Man har jo tidligere her netop anført det Argument for Nedsættelsen af et Udvalg i Sager, hvorom det var vanskeligt at forene sig, at man derved befordrede deres Fremme. Efter min Overbeviisning vil det i ethvert Tilfælde være bedre at vente, indtil man faaer en anden Lov, end at gaae hen og vedtage dette Lovs forslag, der paa en saa slet Maade, efter min Mening, virkeliggjør den Ret til Selvstændighed, som er tilstaaet Communerne i Grundlovens § 96.

Steen: Det Hele kommer jo vistnok her an paa, hvorledes man vil ændre Lovforslaget. Vil man ændre det saaledes, at det kan komme ud, skal man gaae frem paa den Maade, som man oftere har gjort, navnlig naar et Lovforslag er kommet seent, at nemlig de Medlemmer, som interessere sig for Sagen, forene sig og foreslaae Ændringer; disse Mænd danne da saaledes et privat Udvalg. Hvis man derimod vil ændre Lovforslaget saaledes, at det ikke skal komme ud, saa skal man sætte den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Jacobsen) ind i Udvalget, og derved efter vedtage de Forslag, der fra hans Side ville fremkomme; thi saa er der al Sandsynlighed for, at Udvalget deels ikke vil blive færdigt, og deels, at, om Lovforslaget ogsaa bliver færdigt her i Thinget, det dog ikke vil blive endelig Lov.

Jacobsen: Jeg troer dog ellers ikke, at jeg har Ord for at opholde nogen Sag, og jeg kan derfor heller ikke indsee, at jeg skulde være Skyld i, at Udvalget ikke skulde blive

færdigt. Forøvrigt har jeg blot begjæret Ordet for at tilføie, at det ikke er for at forkaste, men derimod for at forbedre Lovforslaget, at jeg har foreslaaet et Udvalg, skjøndt jeg rigtignok ikke har noget meget stort Haab om, at den ærede Indenrigsminister vil gaae ind paa nogen egentlig Forbedring deraf. Hvis han vil række Haanden til en virkelig Forbedring af Lovforslaget, troer jeg, at det kan fremmes endnu i denne Sæssion; vil han derimod ikke det, saa siger jeg reent ud, at jeg hellere vil ønske, at der ikke kommer nogen Lov ud i denne Sæssion, ja, at der i det Hele taget ikke kommer nogen almindelig Communallov ud, saalænge en saadan Mand er herskende hos Regjeringen.

Steen: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Steen: Jeg vil blot tilføie den personlige Bemærkning, at det ikke var min Mening at stige den ærede Rigsdagsmand for at opholde Sagerne; jeg ønskede kun at vise, at han vilde stille Ændringsforslag af en saadan Beskaffenhed, at derved vilde foranlediges Discussioner af den Natur, at det ikke var sandsynligt, at Loven vilde komme ud i denne Sæssion.

Bahl: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det under alle Omstændigheder vilde være saare gavnligt, om der fra Folkethingets Side, i hvilket der sidder saamange nuværende og tidligere Borgerrepræsentanter, blandt Andre den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), forelaa en Udvalgsbetænkning i en saa høist vigtig Sag.

Rimestad: Jeg skal blot i Anledning af, hvad der er blevet fremført af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) gjøre opmærksom paa, at der slet ikke er nogen Grund til at være Frygt for, at der skulde opstaae saadanne Discussioner, at Loven af den Marsag ikke skulde kunne gaae